

ΑΝΤΙΦΩΝΗΣΗ ΠΑΝΙΚΟΥ ΠΑΙΟΝΙΔΗ ΣΤΗΝ ΑΠΟΝΟΜΗ ΤΟΥ ΚΡΑΤΙΚΟΥ
ΒΡΑΒΕΙΟΥ ΔΙΗΓΗΜΑΤΟΣ

Αγαπητοί φίλοι,

Είναι ιδιαίτερη η χαρά μου που το Θολό Τοπίο μου τελικά δεν ήταν και τόσο θολό. Το τοπίο απεδείχθη διάφανο για τα μέλη της Κριτικής Επιτροπής που τα ευχαριστώ θερμά για την τιμή που μου έκαναν.

Οι ήρωες του βιβλίου αυτού είναι λίγο πολύ άνθρωποι της τρίτης ηλικίας. Εχω την εντύπωση ότι λίγοι συγγραφείς, ασχολούνται με την τρίτη ηλικία. Ακόμη λιγότεροι θεατρικοί συγγραφείς ή σεναριογράφοι. Λες και ο άνθρωπος σ' αυτή την ηλικία παύει να υπάρχει, να αισθάνεται, να χαίρεται ή να πονά, να οργίζεται ή να γαληνεύει, να έχει κάτι ενδιαφέρον να πεί. Κι' όμως, λίγο μονάχα ψάξιμο χρειάζεται για να πέσεις πάνω σε φλέβα χρυσού, πάνω σε ιστορίες με απίθανες υπερβάσεις. Είναι απίστευτο το πόσα θέματα υπάρχουν εκεί έξω, πόσες περιπτώσεις απλών ανθρώπων που αποτελούν θρίαμβο του ανθρώπινου πνεύματος και που συχνά με το χιούμορ και τη ζωντάνια τους βάζουν γιαλιά στους νέους της εποχής μας.

Στη συλλογή μου αυτή υπάρχει ένα μικρό διήγημα με τίτλο «Ο Ματίς και ο Αξιόνωφ». Ο μεγάλος Γάλλος ζωγράφος Ματίς λάτρευε τη θάλασσα, τα χρώματα της, το άρωμα της, την ενεργεια της. Κι' όταν, γέρος και ανήμπορος πια δεν μπορούσε να πάει κοντά της φρόντισε να μεταφέρει τη θάλασσα στο δωμάτιο του. Σε λωρίδες χαρτί που περιστοίχιζαν το κρεβάτι του είχε ρίξει γαλάζιες πινελιές και βαρκούλες με κατάλευκα πανιά και γλάρους μ' ολάνοικτες φτερούγες, τα κοίταζε όλα αυτά και αγάλλετο η ψυχή του.

Ο Ματίς, αγαπητοί φίλοι, έφερε τον πήχυ στα μέτρα του. Φυσικά δεν είμαστε όλοι Ματίς. Προσπαθούμε όμως να φέρουμε τον πήχυ στα δικά μας μέτρα. Σας ευχαριστώ.